

„Istarska Rijec“

izlazi svakog četvrtka uveče. Svaki drugi četvrtak donosi literarni prilog „Bilježnik Istarski“. Prepričava za godinu, a za 15 — lita na godinu, a za 25 — lita na godinu. Uredništvo i uprava lista: Trst (Trieste) - Via S. Francesco d'Assisi 204. Telefon: 11-57

ISTARSKA RIJEČ

Tjednik za poljku, gospodarstvo i politiku istarskog naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“ — Narodna poslovice.

Oglasi stoje 4 lita

za svaki centimetar visine u širini jednoga stupa. Za višekratno uvijanje daje se zaslan popust prema pogodbi. Plaća se i uzimlje u Trstu. Dopis se šalje uredu lista, a svaka uprava. Nebrankirana se pisma ne primaju, a nikoplati se ne vraćaju ni u kojem slučaju.

Nova riječ

Nas se danas najviše piše i govori o kolonijama. To je nova riječ, koja prožimlje čitavu fašističku Italiju: od Sicilije pa do Alpi. Agitacija u toj smislu raste i jača se iz dana u dan, jer tako hoće preporočiti nove Italije: g. Mussolini. On je više puta kazao, da nesamo što je Italija premarina, da bi mogla isporučiti tolike milijune Italijana, već da u njenom tlu nema ni ugljena ni željeza ni drugih surovina potrebitih jednoj zemlji, koja hoće da podigne svoju industriju. Tih, tako potrebitih surovina ima pak u drugim zemljama na pretek, i Mussolini hoće, da Italijani idu u te zemlje, ali ne kao slugo već kao gospodari.

Italija se je ujedinila kasno: tek prije sedesetak godina, Engleska i Francuska imale su već davno prije svoje jake mornarice, pa im nije bilo teško da sebi osvoje neke bogate zemlje u Aziji, Africi i Australiji. Što je boljša ostala tla njih, to je kasnije uzela Njemačka, tako da je Italiji ostalo vrlo malo da bira. Prije četrdeset godina usla je u Abisiniju, ali se je deset godina poslije, nakon krvave bitke kod Adue, gdje je palo do 4000 mrtvih Italijana, morala da povuče gotovo do samoga mora.

God. 1911. osvojila je Tripolis, ali u toj zemlji imala je toliko okapanja, da se nije moglo ni pomisljati na pravu i nešto življu kolonizaciju.

Čini se, da će se na tome raditi od sada, jer je to osobita želja predsjednika g. Mussolinija. On hoće, da se što više Italijana odseli u Tripolis i da ondje obrađuju zemlju i time da koriste i sebi i materij zemlji.

Ali to sve ne dostaje. Italijana, koji su prisiljeni da traže svoj kruh u svijetu, ima mnogo više nego li ih mogla primiti Tripolitanijska i Abisinijanska. Treba naime znati, da pučanstvo Italije naraste svake godine za pola milijuna duša, pa je od prijekle potrebe, da se i za sav taj svijet nadje jedno mjesto pod suncem.

Držalo se, da će deslje rata i Italija dobiti koju od onih njemačkih kolonija u Aziji ili u Africi, no te se nade izjavile: njemačke su kolonije prešle u „engleske ruke“, a Italija nije dobila ništa.

Ali sad dolazi g. Mussolini i traži za Italiju nove kolonije. Koje? — to se još sada ne zna, ali svakako on hoće da ih ima.

Pri tome se mnogo pozivlje na Rim i na nekadašnji posjed Rima, naročito na zemlje oko Sredozemnog mora. Taj nenadani preokret u italijanskoj politici uvelike uznemiruje Francuze, koji imaju na Sredozemnom moru velikih interesa. Maroko, Alžir, Tunis — u tim su zemljama oni sada gazde, pa se boje, da ih ne bi kogod od onuda gurnulo. Najviše se boje zbog Tunisa, gdje ima već sada vrlo mnogo Italijana.

Zabrinutost Francuske izbila je i ovih dana na vidjelo. Već se od nekoliko vremena šire glasine o diobi Albanije i Austrije. Albanija imala bi se podijeliti između Italije i Jugoslavije i Austrije između Italije, Jugoslavije i Čehoslovačke. Medjutim izgleda, da su sve te glasine pretjerane, jer Italija nema onih namjera, koje joj pripisuju Francuzi. Još se ne misli ni na kakvu diobu Albanije ni Austrije, i već je najednom iskrsla druga glasina: da Italija i Engleska hoće da između sebe podijele carstvo negdašnjega abisinskog cara Menelika. Francuzi vele, da oni imaju u Abisiniji svojih velikih interesa, pa su se u svojim novinama na daleko i na široko raspisali o toj stvari i zatražili, da se kod Lige naroda uloži protiv takova pokušaja prodaje Medjutim su se odmah požurili Englezi, da Francuskoj vladji dokažu, kako se tu ne radi ni o kakvoj diobi Abisinije, već samo o jednom italio-engleskom ugovoru o zaštiti interesa obaju naroda u onoj zemlji.

Ima oblačica na ovom našem evropskom nebu, i niko ne zna, što ti oblačice bi kriju.

Kako da se naš seljak izvuce iz sadašnje nevolje?

Nasi seoski gospodari, shromašniji i bogatiji, upravo zdvajaju nad svojom budućnosti, otkad ne mogu doći do novca, koji im je neophodno potreban u gospodarstvu. Nije ni čudo. Gospodar mora da podmiri bezbrojne poreze, nabavi razna sjemenja, umjetni gnoj, kupi ovo i ono za kuću i gospodarstvo. Sve što on nabavlja je preskupo prema onom, što prodaje. Naš istarski

seljak mora sve svoje produkte dati ispod cijene,

ako ih uopće može prodati. Vino, biage, perad, jaja itd. — sve je to danas (prema cijenama u dućanu!) vrlo jeftino, pa ne bi moglo pokriti ni predratne potrebe našeg seljaka, a kamo li današnje.

Seljak se je ranije ipak naučio na sredjeniji, sigurniji život. Ako se u proljeće zadužio, u jesen bio se odužio. Onda je mogao sve unovčiti, mogao je dobiti i zarade. Ono, što je seljak trebao, nije bilo tako razmjerno skupo kao danas.

Kako je poznato,

Istra je bila oduvijek siromašna, pasivna zemlja.

Istra nije nikada mogla prehraniti svoje pučanstvo. Ali unatoč toga naš seljak je rado živio na svojoj iradjedskoj grudi i nekako sastavljao kraj-s krajem.

Za vrijeme svjetskog rata seljak je imao vanrednu priliku, da po visokim cijenama proda svoje produkte, naročito, marvu. Tada su se mnoga naša sela rješila dugova. To je jedino dobroza sva ona teška i mnogobrojna zla. Ali ipak

rat je do temelja uzdrmao naša seoska gospodarstva.

Poslije rata mnogi nisu mogli da se odmah snaduju, jer se iz temelja izmijenila gospodarska situacija. Sasvim su druge bile gospodarske smjernice u novoj državi kao i u Evropi. Što je još naigore, svaka je poratna godina imala sasvim svoje posebne hirove i iznenađenja, pa još ni danas naši gospodari ne mogu da kažu, da su se snašli, da su sredili svoje gospodarstvo. Ne vide, kako će da pokriju svoje potrebe i izdatke, a još manje vide, kakva će da bude druga, sljedeća godina. Jedino znadu, da bi ovo teško stanje još dugo mogla da potraje. Imaće sva je sreća u tome, da je naš narod strpljiv i nažalost mučaljiv preko mjere. Beposmočan je i čeka, da ga drugi s križa skine. A Bog je rekao: „Pomozi si sam, pa ću ti i ja pomoći.“

Jedna od najvećih nesreća, koja nas lišti sve od početka rata do danas, jeste ta, da se nismo odučili od rasipnosti i prevelikih troškova. Mi svi trošimo i danas kao i onda, kada smo imali pune džepove novaca. Ima nažalost i sada lijepi broj naših seljaka, koji

uvake nedjelje i sajmenog dana idu u gostione

na objed i piće, kao i prije nekoliko godina, kad su imali u nedjelju toliko hiljadarka gotovog novca, koliko dana hiljadarka gotovog novca, koliko dana duga. Tako razuman gospodar ne radi. Osim rasipnosti, uvelike upropašćuje naše seljačke domove i luksus (gizda).

Danas nitko ne će da se odijeva onako, kako su se odijevali naši stariji,

a to je zlo. Dok su se naši stariji odijevali domaćim suknom i platnom, bilo je više jakih kmeština, a manje siromaština. Sa „modernom“ gradskom robom uvukla se u naše seoske domove i teta bijeda. Uslijed toga nije ni čudo, što danonice propadaju naša seljačka imanja.

Naš je seljak proživio u ovih sedam godina mnogo abnormalnih pojava. Kad je bilo novaca više, onda su bili i njemu manji porezi, a kad je nestalo njemu manji porezi, a kad je nestalo novca, onda su narasli porezi, a da bude zlo veće, u mnogim se krajevima tako

nemilosrdno utjeravaju porezi, da se seljaku oduzimlje iz stajle i posljednja kravica,

ta jedina seljačka nada, mjesto da mu se produzi rok isplate.

Mogli bismo nabrojiti više takvih slučajeva, koji su našeg seoskog gospodara ubijali i zatirali, ali to nije potrebno, jer to svak zna. Zadržat ćemo se na drugom pitanju, kako da se izdaje iz poratnog zla. Ako se ni naš seljak nije dovoljno naučio iz ratnih i poratnih prilika, to još ne znači, da i nadalje treba da stoji prekrštenih ruku i da uzaludno čeka nekakvu pomoć.

Treba vružiti, da je danas naše seljaštvo zaduženo preko glave, da mu se gospodarstvo ne isplaćuje i da iz gospodarstva ne može da pokrije ni najnužnije svoje potrebe. Seoska gospodarstva nazaduju i zato, što nemaju ljudi novaca da nabave ono najnužnije za obrađivanje zemlje.

Seljak kuša da probije taj željezni obruč, kojim je okovan, pa

traži spas u tudjem svijetu,

u Kanadi i Braziliji, ali nažalost tamo su mnogi stradali i rijetki su oni, koji su našli spas.

Radi toga našim ljudima ne preostaje drugo, nego da se pouzdaju u se i u svoje klijuse, pa da u svojoj zemlji traže spas i Ameriku. Ako do sada nisu bili toliko mudri i oprezni, da bi bili za vremenata stvorili gospodarsku organizaciju, koja bi sadržavala sve vrste potrošačkih, nabavnih i prodajnih zadržava, to još ni danas nije prekasno. Uspokos toga moramo napomenuti, da je krajnji čas da naš seljak počne raditi sam za sebe i to

na zadržanim temeljima.

U Istri imade još dosta neispravih vrela prihoda i zarade. Samo treba da ih potražimo i da se latimo svega, iz čega možemo da izvadimo koju liricu. Osim toga moramo i svoje izdatke samanjimo. Ako to učinimo, onda će nam i manji prihod biti dobra okropa. Nemojmo

u ludo juriti i propast i skrštenih ruku čekati „bolja vremena“.

Ona zlatna, predratna vremena, kad je naš čovjek sve svoje izdatke pokrivaio sa vinskih proizvodima, daleko su za nama, i ona ne će više da se vrate. Zato treba da krenemo na bolji, spasonosniji put, koji nas vodi k gospodarskom ozdravljenju i podignuću. A do toga može da nas dovede samo intenzivno i razumno gospodarstvo.

Što dakle da činimo?

Ako hoćemo da se gospodarski barem donekle ojačamo, mi ne smijemo više glavnu brigu posvećivati vinogradarstvu, jer naša vina ne će više nikada imati predratne prodaje i to zbog konkurencije italijanskih vina. Zato nam ne preostaje drugo, nego da što veću pažnju posvetimo onim gospodarskim granama i kulturama, koje će nam se bolje isplaćivati i za koje ćemo uvijek naći dobra tržišta u bližnjim gradovima. Te gospodarske grane i kulture, koje bi se kod nas u Istri isplaćivale, jesu: govedarstvo, svinjogojstvo, ovcarstvo, mljekarstvo, peradarstvo, svilgojstvo i pčelarstvo; zatim voćarstvo, povrćarstvo, proizvodnja maslinovog ulja, buhač, duhan, ljekovito bilje itd.

Mogli bismo još nabrojiti koju korisnu gospodarsku granu i kulturu, koja bi u današnje vrijeme mogla biti od koristi našem seljaku, ali za sada to nije potrebno. Dosta je i ovo, da pokazemo, kako ima u nas još dosta neobrađena polja, koje nije izloženo svim nepogodama krize i za koje ne treba velikog kapitala. Treba samo malo dobre volje, smisla i poduzetnosti, i ništa više. Sve se može, samo htjeti!

Na posao dakle junak tko je!

Ružan običaj

Taru nas razne brige i skrbi, prate nas svakojake neđaće, pa u tako lošem položaju niti ne pomislimo, da smo mnogoćemu i sami krivi. Vremena su teška i ozbiljna, zapadamo danonice u sve veću bijedu, trebalo bi da započnemo ispravljati razne pogreške, koje uvelike pogoršavaju naše stanje.

Vodi nas najiskrenije nastojanje i najvruća želja, da pomognemo narodu liječiti rane, prouzročene raznim pogreškama i zlim navikama, koje i mi ovdje izlažemo i u dobroj namjeri žigosemo.

Već smo u više navrata iznijeli mnoge društvene bolesti, koje truju naše narodno življenje. A i danas ćemo to učiniti, da pokažemo na jednu grdu naviku kod našeg naroda, koja ga materijalno i duševno upropašćuje.

Stari je običaj, obavi u novčavanje i u vojništvo. To nije nikakvo zlo, kad bi sve išlo umjerenim i kratkim korakom. Ali dok se kod mnogih naroda taj običaj, obavi u dva sama dana, i to trijezno i bez buke, kod nas prelazi u ludovanje i nerazborito trošenje novca. Osam dana pred novčavanje planduje se i bečari. Po našim selima čuje se neprestana vika i buka. Čitave procesije pretjerano veselih i napitih mladića obilazi jednu gostionu za drugom. U svaku treba ući, svagdje treba ispitati nekoliko dupljaka bez ikakve potrebe i smisla. Napaja se pri tome rodjake, prijatelje i znance. Naručuje se gdje-gdje i zajednički objelji, gdje se takodjer i neumjereno jede. To pijančevanje i planovanje prekorućuje svaku mjeru. — Pije se i po danu i po noći, pleše se i u ludo razbacuje novac usprkos najveće nevolje i bijede u obitelji.

«Ali tako su radili naši stariji. Zato se — vele naši mladići — stari običaj ne smije da zatre». Roditelji nemaju ni približne pare, u kući se oskudijeva, a negdje i gladuje, — ali sin, koji ide na novčavanje, treba da troši i razbacuje; — on mora doći do novaca, zato se u tu svrhu novac čak i pozajmljuje. Pijančevanje i razbacivanje traje do novčavanja, a produljuje se iza toga još nekoliko dana. Isto rashitavanje i lumpanje bez ikakvog razloga i nužde ponavlja se nekoliko dana pred odlaskom u vojništvo. Budući svi mladići iz sela ne odlaze istoga dana zajedno u vojništvo, nego postepeno prema vrsti oružja i mjestu, kuda je vojnik naznačen, — ajde Jovo, nanovo! Svakog se pojedina ispraćuje, za svakoga se posebice troši i razbacuje; to ispraćivanje i ludo trošenje u piće i jelo nikako ne će da prestaje.

Strašna je to i ružna ljaga kod nas. Mladež se pri tome tjelesno i duševno kvari, a čitave obitelji zalaze u dugove, pa gospodarski potpuno propadaju. Poznato nam je, da je jedan otac, koji je ispratio sina u vojništvo, potrošio par dana pred njegovim odlaskom samo za piće i jelo preko petstotina lira! Pri tome uopće nije ni imao novaca, nego ih je pozajmio.

Oj mladeži, kuda brodiš, — roditelji; radi čega upropašćujete sebe i svoje obitelji trošeći bez smisla i potrebe?! Zar ne bi bolje i pametnije bilo, kad bi onaj novac, što se u ludo potrošio uzeo mladić sobom, te bi mu dostajalo za vrijeme dok je u vojništvu za eventualne potrebe?

Naposlijetku treba da napomenemo, da imade kod nas vrijednih i čestitih mladića, koji se ozbiljno ponašaju, te se ne opijaju, a niti ludo razbacuju novac kad postaju vojnici. — Ali ovih je malo. Staviše: gdje-gdje se događa, tu se ostali mladići ovakvima rugaju, jer se ne će da upuštaju u pijančevanje i buku. To je žalosa i nadasve ružna činjenica! Ugleđajmo se radje u pametne naše mladiće, zatim u druge narode, kod kojih taj običaj ne prelazi granice umjerenosti i pristinosti. — Opametimo se i ne trošimo u ludo novac! Ne planujemo bez potrebe, te se okanimo ružnih navika i štetnih običaja! To nikako nije na čast, nego na sramotu!

Domaće novosti

Христос воскрес!

Уредништво и управа „Истарске Рјеч“ жели свим својим прегланицима, читатељима и пријатељима православне вјере сретан Ускрс и сретне ускрсне Бладане!

† Marija Puhalj.

У петак, дне 23. априла 1926. умрла је у Ланићу у високој старости од 92 године Марија Пуhalj рођ. Sverko, мајка нашег угледног народњака госп. Јосипа Пуhalja.

Погреб се вршио у недељу уз огромно судјеловање народа. Била је најстарија жена у Ланићу, а њезин спровод је показао, да су је сви поштовали, јер је своју дјecu одгојила lijepo и у народном духу.

Поштовала у миру!

† Dr. Franko Dorčić.

Из Лjubljane јављују нам залосну вјест, да је тамо након дуге и теške болести преминуо др. Franko Dorčić, финансијални надсавјетник. Pokojnik се је родио у Башки. Био је честит и племенит људјек. Уживао је велики углед. Сви су га штовали и цијенили. То се је опазило и пригодом јучерашњег погребa.

Нека му је лака земља, а породици наше искрено саучеће!

Упуте за пријаве опćинских ужитака.

На «Звезу друштво управљених посестников» долазе врло честа питања, како треба саставити пријаве уживања опćинских и заједничких земљишта, што треба учинити најкасније до 6. јунија ове године. Звеза није још саставила узорке пријаве, јер се то рјешавати од случаја до случаја према разним околностима. Ради тих околности не може се саставити јединствен узорак пријаве. Звеза се је спак држала, сталних смјерова које ћемо овдје навести, да буде бистрији појам о питању уживања заједничког земљишта. А кад заинтересирани наши људи буду ствар добро схватили знаће да је правилно јавити Звези своје пријаве и Звеза ће тиме лакше испунити своју задаци.

Прије свега морамо да знамо појам опćинских ужитака и према томе што спада под нови закон. Како смо у нашој листи већ писали, опćински ужитци су права, која припадају становницима опćине или подопћине према њиховој припадности опćини или подопћини, да у становити мјери уживају земљишта, која нису њихова, већ је то власт државе, опćине, подопћине или каквог великог посједника.

Према томе спадају под нови закон само таква права, која припадају становницима опćине или подопћине, који су ондје припадљиви (завијажни). Чим дакле постигне припадност дотијачној опćини или подопћини, добиваће и право на опćинске ужитке, односно то право губиће, кад ниси тамо више припадљив. Из тога излази да право власништва не може бити предмет регулације у смислу новог закона. Тко је дакле власник не треба да чини пријаве, да има право власништво сви заједно. Осим тога опćински су ужитци на туђем земљишту па само ако се служиш туђим земљиштем мораš уложити пријаву.

У нашим крајевима имадемо двије врсте опćинских ужитака: гдје су они који, који уживају заједничко земљиште власници, а друга врста је је власника опćина. По овој распореди само ова друга врста, т. ј. у случајевима гдје је опćина власница, спада под нови закон. Гдје су они, који уживају заједничко земљиште истодобно и власници земљишта, ти не треба да чине пријаве у смислу новог закона. Морају свакако бити на чистом са доказима о своме власништву, т. ј. да су правилно укњижени, да су у реду са gruntovnicом. Гдје је приватно власништво спorno питање или ако није спorno, гдје није у реду требат ће ипак учинити посебне врсти пријаве.

Све пријаве мораће учинити појединци сваки за себе, а не сеоски старјешина у име свију. Примјере појединих пријаве јавит ћемо у нашем листу.

25-годишњица опстанка пјевачког друштва «Младост» у Загребу.

Пише нам пријатељ из Загреба: Прошле седмице славило је Југословенско акад. пјевачко друштво «Младост» своју 25. годишњицу. Том пригодом одржало је концерт. На програму су били искључиво народни мотиви, између којих и 3 пјесме нашег Истарина Мателића, које су наше Истрание пренијеле у крило уже домaје.

Оснитак Просвјетног друштва «Ућка» у Сплиту.

Primamo: Југословени, горњег Јадрана, који су nastanjeni у Сплиту, основали су своје просвјетно друштво «Ућка». На Ускрсни понедељак одржана је конституирајућа скупштина, на којој је изабрана прва редовна друштвена управа.

У смислу друштвеног правилника редовним чланом може постати сваки Југословен, или Југословенка, који је навршио 18 година, то је пореклом или удомљенијем из Истре, Трста, Горићка или Рјечице. Чланом подпиратељем може постати сваки Sloven, koga управа прими.

Промјена на југословенском генералном конзулату у Трсту.

Досадашњи југословенски генерални конзул у Трсту, г. Душан Степановић, премјештен је из Трста у Граз. На његово мјесто дошао је г. Влајко Савић, досадашњи генерални конзул краљевине SHS у Мюнхену.

Унификација емисијоних банака у Италији.

Како нам јављују из Рима, на првом заједнању италијанског Парламента била је поднешена на прихват законски пројекат (нацрт) о унификацији емисијоних банака у Италији. Према том законском нацрту одсеће се у цијелој краљевини имати само једна банка право да издаје новчанице, а то је Banca d'Italia. Banca di Napoli и Banca di Sicilia, које су до сада имале такодјер право емисије, то право губе. Umjesto toga one постају велики кредитни заводи, који ће уз државну потпору давати кредите за полјопривредну индустрију.

Лићна вјест.

Дне 14. ов. мј. положио је г. Marijan Tomašić из Опатје политички ригороз на загребачком свеучилишту.

Свега по мало

Људски глас преко океана.

Најновије је зnanstveno чудо телефонски разговор преко океана. Покусаји, који су прављени на 8. марта између Newyorka и Londona, тако су успјели, као да су се разговори водили између два дијела истог града Newyorka. Разговори су водени између телефонског уреда у Newyorku и главног поштанског уреда у Londonu. Људски глас је преко 3500 миља даљине и сваке је миља 1852 метара) средством зиче и радија, а био је тако јасан и разговјетан као да долази из којег уреда преко улице. Стручњаци кажу, да се доскора између Европе и Америке бити успостављена редовита телефонска служба те се је из Америке моћи говорити са Европом као да си у истом граду.

Промјена календара.

Лига Народа покренула је акцију за увађање јединственог календара за све народе свијета. У ту сврху сазван је велики збор представника свих великих вјера, око 150 њих, да се расправи ово важно питање, те је изнијети предлог, да година буде раздјелјена у 13 мјесеца по 28 дана. На концу задње седмице мјесеца просинаца додао би се још један дан, а сваке четврте године додао би се још један претпун дан на концу мјесеца априла. Promjenjeni календар mogao би да почне већ 1. јануара 1928., јер се тог дана бити недеља. Овако преуредјен календар био би од велике користи за полјоделство, školство, трговину итд. Сваки мјесец би био једнак, а сваки надневак би падао у исти дан седмице. Sadašnji календар узрокује многе потешкоће у модерном животу народа, па је стеча и миља мисао, да га се преудеси прима садашњим потребима.

Русија треба 8.000 инжењера.

Нагли развитак електрификације у Русији, што га особито forsira совјетска влада, довео је до тога, да се осјећа силна nestašica инжењера електротехничара. Према службеним совјетским податцима, за садашњи развој електрификације у Русији потребно је око 8.000 инжењера електротехнике, а у Русији их има само око 3.000. Совјетске се власти одлучиле, да се ускори учење у електротехничким заводима, да се тако добије потребан број нових инжењера, а осим тога да се позову инжењери из иностранства.

Нови зракoплов у Америци и нова лађа у Енглеској.

У Америци граде нови зракoплов, који ће бити толико брз, да ће у два дана препловити преко цијелог Атлантског океана, то значи од Америке до Европе. Бит ће за 60 метара дужи него највећи досадашњи зракoплов, а садржати ће у себи простора три пута толико.

Енглези се пак саградити лађу на motor, која ће имати 60.000 тона. више него ли досада највећа лађа на свијету.

ДОПИСНИЦА УПРАВЕ.

Владимир Сеџић, Еурека — California. — Примили смо послани износ. Преплата Вам је подмireна до 31. децембра 1926.

Зиc Анка, Крк. — Примили смо 25 лира пошаних нам из Рјечице. Будући не-

знамо у коју сврху и чјији рачун, молимо Вас, да нам се јавите.

Stroligo Petar, Bersec — Примили смо новце. Ваша преплата је подмireна до 30.9. 1927.

DAROVИ

u fond «Istarske Riječi»: Valentin Ivan из Jurđani дарује 3 лира. Naša два позната апстинента, Joze и Tone, одиграли су 18. о. мј. једну партију на карте, али не, како то други тиме, за вино, већ за 10 лира, и то у корист фонда «Istarske Riječi». Та своту нам је у реду изручио наш добри барба Zupan, али како је послје неколико дана нашо заборавио, је послје неколико дана, које смо ми дошло нам је друглих 10 лира, које смо ми мушке примили и придодали оним првим. Дне 21. о. мј. Joze се је поновно прослављао, овај пут са Janom, и платио за «Ist. Riječ» 5 лира; укупно је дакле даровао 25 лира. — Нека Бог поживи игравце и позабљивце!

За «Prosvetu»: Мјесто вјештача на гроб својој покојној баби Mariji Puhalj, дарује госп. Јосо Puhalj лира 50 за «Prosvetu», одсјек за Istru.

Izdavač, direktor и odgovorni urednik: IVAN STARI. Tisak: TISKARA «EDINOST» У TRSTU

POZIV на главну скупштину

Istarskog друштва за промет pokretnina и некретнина I за градњу кућа на продају друштво на ограничено јамчење у Voloskom-Opatiji

која ће се обдржавати у недељу дне 16. маја 1926 у 10 сати у просторјима Д. D. Quarnero у Opatiji

DNEVNI RED:

- 1. Izvještaj upravnog и nadzornog odbora;
2. Odobrenje zaključnog računa;
3. Zaključak о radiobi dobitka.
4. Izbor upravnog и nadzornog odbora;
5. Eventualija.
Opatija, dne 28. aprila 1926. ODBOR.

POZORI PRIJE NEGO NEŠTO KUPITI,

dodji u moju trgovinu, да се лично uvjeriš, по какovima cijenama ја prodajem robu. Ја nailme prodajem: svaku vrst pokucstva, škrinje, bora, krevete, ormare, šivače strojeve, štednjake, štrpачe, sjekire, svrdlo и razno orudje, а тако и razne vrsti žice, те vojničkih odjeća, radničkih cipela итd. итd. — Benedikt Lovričić, trgovac strom robom — Pazin (Pisino), Glavni trg kod kazališta.

NOVE GREDE И DASKE prodaje по најповољнијим cijenama Matej Bančić — Kršanci p. Zinj (Gimino), Istra.

Advertisement for Fotograf Matko Gortan u Pazinu, featuring an image of a camera and text describing photographic services.

ZAHVALA.

Potpisani, duboko ganuti, zahvaljuju ovim putem veleč. g. Tomu Banku, župe-upravitelju и Sv. Ivanu од Sierne, за njegove mnogobrojne и izvanredne zasluge iskazane dragom pokojniku, veleč. gospodinu

JOSIPU BASTJANIĆU

Napose се zahvaljuju velečasnoj gospodi svećenicima из Rakotola, Karojbe, Sv. Lovreča Pazenatičkoga и Zbandaja, kaošto и cijem pučanstvu из Muntrilja, Sv. Ivana од Sierne и drugih bližnjih sela, које је tronutim srcem prisustvovalo sprovodnoj svečanosti и iskazalo posljednju počast svojem uzor-svećeniku. Bog платио svima!

LABINJ-MUNTRILJ, dne 19. aprila 1926.

OBITELI: Bastijanić, Diminić, Negri, Fabac.

NAVIGAZIONE GEN. ITALIANA GENOVA

Table listing shipping routes and schedules for Genova, including destinations like Rio Janeiro, Buenos Aires, and Trinidad.

LIBERAT UČIOG IZ PAZINA preporuča sl. općinstvu mјesta и okolice svoју moderno uredjenu radionicu cipela, trgovinu kože и druge potrebštine, које zasjecaju у postolarski zanat. — Cijene umjerene. — Posлужba brza и točna.

Advertisement for KRUNE plaća po 2- L ALOJZIJU POVH, Piazza Garibaldi 2 - prvi kat, including the text 'Pazite na naslov!'.

Advertisement for Trgovina koža и raznih postolarskih potrepština FRAN CINK CAMPO BELVEDERE br. 1, drži u svom skladištu svake vrsti и tu struku zasjecajuće robe uz najnižu dnevnu cijenu.

Advertisement for Zlatarna ALBERT POVH, Trst, Via Mazzini 46, featuring the text 'Zlato, srebro, krune, platin и umjetne zubove'.